

Ein føðingardagsheilsa til EINAR Í VÁGI á 90 ára degnum

Í morgin 29. juni eru 90 ár liðin síðani Einar Waag ella Einar í Vági, sum hann eisini verður róptur millum bygdamenn sínar, var borin í heim

Í hesum sambandi er ymiskt skrivað í blaðnum í dag um henda merkismann. Um undangongumannin, stríðsmannin og hugsjónarmannin Einar í Vági. Her er skrivað um hansara tilknýti til politikk og samfelagsmál. Um hansara tilknýti til javnaðarflokkin. Um hansara lut á vinnulívsekinum bæði á sjógv og landi. Fyri ikki at endurtaka skal eg í størst møguleg mun lata henda partin av hansara lívsøgu liggja.

Eftir álmannakkanum er Einar borin í heim 29. juni 1984. Foreldur hansara vóru S. F. Hansen — Simun í Tunghúsinum og Karen Helena Hansen, ættað úr Havn. Simun var bóndi í tunghúsinum. Men hann var eisini útgerðarmaður, keypmáður og bryggjari. Einar var fjórður av átta børnum. Elsti sonurin, sum æt Hans, festi garðin í Tunghúsinum, meðan Einar yvirtók idnaðarvirkið hjá pápanum — el og mineralvatnsvirkið Føroya Bjór, ið fór undir virkið sítt í 1888, og sum sostatt verður 100 ár nú um fimm ár.

Í 1939 giftust Einar við Elisabeth Olsen úr Vestmanna. Men longu tvey ár seinni doyði Elisabeth. Í 1946 giftist Einar uppáftur við Onnu Malenu (Annulenu) Joensen úr Sørvági. Einar og Annulena fingtu tveir synir. Einar og Heina. Tey búsettust á Fornagørdum, har tey bæði skaptu eitt framúr gott og hugnaligt heim fyri báðar synirnar, ið nú eru giftir og hava sett búgv. Eitt heim sum er kent fyri gestabliðni. Eitt heim har mangur hevur sitið væl í hugnaligum práti við Einar og Annulenu. Og altíð er Annulena skjót at seta á broðið.

Sum nevnt er í blaðnum í dag hevur Einar verið undangongumaður og vinnulívsmáður bæði á sjógv og landi. Hann hevur eisini røkt fleiri almenn álitistørv. Hevur verið lögtingsmaður, kommunustýrslimur og skúlanevndarlimur í

drúgt áramál. Eisini røkti hann álitistørv í javnaðarflokkinum — tí flokki sum hann vigdi stóran part av sínum lívi til. Men tá Einar var millum 70 og 75 ár gjørdi hann seg leysan av nógvum. Í stóran mun yvirtóku synirnir leiðsluna av fyrirkunni. Einar segði tey almennu álitistørvini frá sær. Tað sama gjørdi hann við álitistørvini hann hevði í javnaðarflokkinum.

Men hóast hetta var og er Einar framvegis heil hjartaður og eldhugaður javnaðarmaður. Hann hevur verið og er framvegis stríðsmaðurin, ið stríðist fyri tí politisku hugsjón, sum hann vigdi stóran part av sínum manndómsárum til. Og her hevur hann verið hollur í ávikum. Her hevur hann verið áhaldandi í stríðnum. Hann gevst ikki á hondum, men nýtir hvørt høvi við tí fyrri eyga, at savna fólk um hesa politisku hugsjón. Og ofta hevur tað eydnast Einari í Vági at savna tað størsta talið av veljarum í Klaksvík og í Norðoyggjum um javnaðarflokkin. Hetta hevur hann gjørt við at hava samband við fólk. Við at tosa við fólk. Og nú brynjar hann seg út til valið í heyst.

Eg gav lyftu um ikki at koma ov nógv inn á politikk. Einar hevur altíð verið ein sera virkin maður. Hann hevur altíð havt stóran áhuga fyri at savna tøl og upplýsingar. Á yngri árum savnaði Einar tøl um fiskiskapin hjá útróðrarbátunum í Klaksvík. Yvir fleiri ár fæddi hann statistik yvir útróðurin. Hesin statistikur umfataði veiðunøgd og tal á útróðardøgum hjá hvørjum báti sær. Í nógv ár gjørdi Einar sær eitt savn av føroyskum bløðum. Hetta savn umfataði tey flestu føroysku bløðini frá fyrst í hesi öldini ella frá tí árinum, tey komu út á fyrsta sinni. Vit vita eisini at hann alla sína tíð hevur savnað valtøl. Úrslit frá lögtingsvalum, landtingevalum, og

kommunuvalum. Stóran part av hesum tølum gav hann út við bókini Val og valtøl, sum kom út í 1966.

Eg nevndi at Einar, tá hann var millum 70 og 75 legði tað mesta av tí dagliga frá sær. Men hugurin at savna var har framvegis. Hann fór nú fyrst undir at savna frimerki. Tað var bert stutt tíð frálíðin, tá hetta ikki var nóg mikið. Virkin sum Einar er, hevði hann savnað øll tey frimerkini, hann hevði áhuga fyri. Hann fór síðani at savna myntir. Har er hann eisini komin so langt ávegis, at hann nú tosar hann aftur um at savna fólk — um at savna atkvøður til sín gamla flokk.

Umframt at savna frimerki, myntir, tøl, upplýsingar og atkvøður, hevur Einar eisini verið jarðbrúkari og urtagarðsmaður síðani hann legði frá sær í tí dagliga yrkinum. Tá hann hevur verið liðugur í sínum egna jarðarstykki og í sínum egna háva hevur hann verið at sæð í jarðastykkjunum og havnum hjá synunum. Einar er lættur sum ein unglingi. Fyri bert fáum døgum síðani sá eg hann renna inn um dynnar á posthúsinum í Klaksvík áðrenn dynnar fóru aftur. Og Einar er heldur ikki gamal. Við hvørt kalla vit hann Einar Waag eldri, men tað kemst ikki av at hann er gamal. Tað er bert tí, at hann er eldri enn sonurin, sum eisini eitur Einar Waag.

Á hesum merkisdegi tínum fari eg at takka tær fyri hollan vinskapi. Eg fari eisini at takka tær fyri dyggan stuðul og trúfesti imóti tí politisku hugsjón vit báðir stríðast fyri.

Góði vinur og partamaður! Hjartaliga til-lukku við niti ára føðingardegnum við bestu ynskjum um Harrans signing og eitt blitt og vakurt lívskvøld.

vi

Einar í miðjuni sum altíð

Føroya Javnaðarflokkur heilsar EINARI WAAAG

á nitiáradegnum

Maður í ellisárum verður ofta mettur unglingi at vera, og ikki er samanberingin altíð so beinrakin, men tá talan er um Einar Waag má sannast, at var hann ikki so ungur í sinni og so fúsar og ferðugur, sum hann altíð hevur verið, untust honum helst ikki hesi mongu ár.

Hugsjónarmaður og stríðsmaður hevur hann altíð verið, og hava hesar hugsjónir saman við einum sterkum virkishugi verið grundstøðið undir einum ótrúligum bjartskygni og einari optimisnu, sum altíð bar tá á stóð.

Virki Einar's hevur verið sera fevnandi. Á vinnuliga økinum hevur hann stóran førning at lata frá sær, bæði í egnum virki og sum stuðlari og igongdetari av øðrum. Samfelagsviður-skipti eins væl og mentunarlígg andalig viðurskipti hava átt hansara stóra áhuga og hevur hann mangt tikið tikið á hesum økjum, men tað sum Føroya javnaðarflokkur fremst kann takka honum fyri, er hitt ótrúliga dygga og drúgva politiska arbeiði, sum hann hevur gjørt fyri flokkinn.

Altíð hin ákoyrandi fyri at tiltøk kundu setast í verk fyri flokkinn.

Eggjarin, sum gav meg til at halda á, tað veri seg aftaná tap til at vinna á aftur, ella aftaná sigur til at halda fast og vinna longri fram.

Dagin eftir valið vart

tú hann, sum hevði ætlanina greiða fyri komandi tíð, hann sum visti á, at í politikki kann onki liggja á láni, men at samfelagsbroytingar, tíðarandi og mannaynski alla tíðina krevja eina mýking av fortreytum, hugsjónum og praktiskum grundvølli.

Valdur næstformaður floksins í 1950 og virkandi júl 1970, harav tvey tey seinastu sum formaður vart tú ein slóðari í tí arbeiði, sum loksins gjørdi flokkinn nóg sterkan til at fáa veruliga ávirkan á samfelagsmenningina.

Hesa menning, sum síðani seint í fíftiárunum á vinnuliga og sosiala økinum hevur verið ótrúliga sterk, men sum eisini royndist á mentunarlígg og útbúgvingsarliga økinum.

Tú vart ongantið ímillum teirra mest væltalandi umboðsmenn floksins, sum í eggjandi ella háfloygdum røðum kundu vinna flokkinum viðhald í styttri ella longri tíð, men tú vart í tí drúgvra partinum, tí sum við persónligum kontaktum greiddi frá, sannferði og knýtti varandi bond í millum flokkinn og veljaran.

Í mong ár vart tú saman við nekrum fáum álitismonnum og nekrum unglingum burturav organisatoriskri ryggurin í flokkinum, uttan henda átti flokkurin onga veruliga meg.

Hóast tú legði álitistørvini frá sær í 1970, hevur tín partur ongantið

ligið eftir kortini, flokkurin hevur staðið tær eins frammaliga í huga síðani við.

Mær er sagt, at tá maður nú ein dagin visti til, at nú nærkaðist dagurin, svaraði tú beinanvegin: »Ja, og tað stendur væl til, hesaferð vinna vit stórsigur».

Tær kom ikki til hugs, at tað var nitiáradag tín, hann sipaði til. Valdagurin í heyst lá tær fremri í huga.

Stríðsvilji og gott mót hevur sermerkt títt virki, og hevur hetta eisini borið í sær at tú ikki bert hevur givið flokkinum ein so stóran part av tíni egna arbeiðsorku, men eisini, at hús og heim vórðu latin upp fyri arbeiðnum í javnaðararvsluni.

Hvat hetta krevur av teim nærmastu kundu undirritaði sagt eitt sindur um, men vil heldur minnst hvat hetta eisini kann geva.

Fyri meg persónliga hevði tað velduga ávirkan og týðning, at vit, hóast 40-ára aldrismun, kundu knýta vinarbond og virka saman, sumvar tað fyrsti dagur báðir tóku við í tænastu hjá sama flokki, og takki eg tær hjartaliga fyri dyggan stuðul, vegleiðing og góð ráð.

Floksins vegna takki eg eisini hjartaliga og ynski tær tillukku í nitiáradegnum.

Atli Dam